

Es fan grans

El Llagostera aconseguix un important triomf davant d'un Osasuna que paga els errors en atac Les aturades de René mantenen viu un equip que té paciència per trobar el gol de Juanjo

Es fan grans

ROBERT GÜELL PAMPLONA. ENVIAT ESPECIAL.

Lluitar cada pilota com si fos l'última no és una necessitat per al Llagostera; és una obligació. Aquesta màxima ja ha sigut interioritzada d'allò més bé per Arturo. Després d'estar 80 minuts lluitant totes les pilotes aèries i buscant l'espai per arribar a la porteria de Roberto Santamaría, el davanter incorporat aquest mercat d'hivern va treure forces per córrer fins a la posició de Cadamuro, que tenia la pilota a la banda dreta de l'atac blaugrana. El lateral va estar lent per desfer-se de l'esfèrica i el jugador cedit pel Còrdova li va robar la cartera. Centrada cap a l'interior de l'àrea petita i gol de Juanjo. Victòria. Aquest petit detall de lluita d'Arturo, d'anar a buscar una pilota que

ja està pràcticament perduda, és l'exemple més clar de la capacitat d'esforç que està realitzant el Llagostera per mantenir la categoria i agafar distància respecte a les posicions de descens. La rematada creuada del davanter càntabre del conjunt blaugrana, ahir vestit de blanc, va fer caure tot un temple del futbol estatal com és el Sadar. Els 11.000 espectadors ??-3.000 persones més que el nombre d'habitants que té el poble de Llagostera- van viure tota una dosi de realisme i, després de la desfeta, encara són menys els navarresos que confien a recuperar la categoria perduda ?l'any passat. El més de mig centenar de seguidors gironins desplaçats a Pamplona tenien el premi als seus quilòmetres en un cap de setmana plujós i els seus tímids càntics de Llagostera! Llagostera! semblaven ampliat per un megàfon en un estadi que s'havia quedat sense paraules. La parròquia local, amb els seus xiulets, va escollir com a culpables de la derrota el lateral Cadamuro per haver perdut la pilota que acabaria en gol i el davanter Ansarifard, tota una màquina a l'hora de ?desaprofitar clares ocasions de gol. Vist des del bàndol gironí, però, el resultat té dos clars protagonistes: Juanjo i René. El davanter va estrenar el seu compte goleador amb el Llagostera just el dia en què va perdre la condició de titular mentre que el porter gadità va evitar, en més d'una ocasió, el primer gol local.

La falta de precisió de l'Osasuna en els metres finals, ja sigui en xuts llunyans o a l'hora de fer l'última centrada, va desesperar la parròquia local. Les mans al cap, però, se les van posar quan van veure la mà que va treure René quan faltaven només cinc minuts per arribar al descans. El cop de cap de Javi Flaño, dirigit al segon pal, ja era mig gol. A la represa seguia el 0-0 i una pilotada llarga de Raoul Loé va habilitar el davanter iranià Ansarifard, que havia trencat l'esquena als centrals Tito i Aimar. L'acció d'un contra un va acabar amb un xut centrat i una bona intervenció del gadità. La seva condició de titular va acabar encara més reforçada quan va moure la cama, quan ja estava venut, una rematada de Roberto Torres. Aquella acció, al minut 77, hauria suposat l'1-0. Dos minuts després, Juanjo aixecava els dits per celebrar el seu primer gol defensant l'escut del Llagostera. Aquesta celebració també va valer els tres punts perquè l'equip va saber patir en els darrers tres minuts. La intensitat va ser màxima i només un cop de cap del central Vujadinovic, ja bolcat a l'atac, va obligar una intervenció complicada del gadità. Quan l'àrbitre va xiular el final, tothom va coincidir a felicitar l'exporter del

Jaén, que cada setmana ha de treballar amb una defensa nova.

Les baixes per sanció de Ruymán i Pitu, sumades a les absències d'Alcalá (gairebé recuperat) i Sergio León (malalt al llarg de tota la setmana) van provocar que Alsina i Carrillo fessin fins a sis canvis respecte l'onze inicial de la setmana passada. Aimar i Tito van complir en una posició poc habitual per a ells com és l'eix de la defensa, Ríos Reina i Perea tornaven a l'equip titular per ocupar les bandes i Arturo esdevenia la referència en atac. La principal sorpresa, però, va ser la presència de Barnils al doble pivot. Condicionat per una targeta groga a la mitja hora de joc, el jove migcampista osonenc va anar de ?menys a més, deixant enrere les primeres indecisions i abandonant el ter?reny de joc a la segona meitat per donar minuts a Diego Rivas, necessari en uns darrers minuts en què faltava aire i ofici. Querol i ?Juanjo, també entrats en la segona meitat, ja havien fet la seva principal tasca, ser el revulsiu que necessitava l'equip per acabar d'encaminar un duel a domicili que el Llagostera estava lluitant per endur-se. No buscaven l'empat a zero, sinó la victòria. I la van trobar per fer-se grans.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2015/02/15/grans/710279.html?utm_source=rss